

ПРОБЛЕМА СТИМУЛЮВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ

Проблема стимулювання навчальної роботи студентів на сьогоднішній день є надзвичайно важливою. Це пов'язано як із традиційно низьким рівнем шкільної підготовки основної маси майбутніх студентів, так і з тією ситуацією, що склалася за роки незалежності в українській вищій школі зокрема, та у суспільстві в цілому. Декларуючи важливість вищої освіти, наша держава до сих пір орієнтується на формальні її показники. У результаті кожен рік численні як державні, так і приватні вузи викидають на ринок праці тисячі нікому не потрібних молодих людей із дипломами про вищу освіту. В умовах такої „конкуренції” навіть кращим випускникам знайти роботу з одержаного фаху стає практично не можливо. Для прикладу – лише третина випускників вузів залізничного профілю в цьому році затребувана Укрзалізницею. Знаючи про таку ситуацію, значна частина студентів орієнтується не на глибоке освоєння знань із вибраної спеціальності, а на одержання диплому із мінімальними витратами (щоб був, на всякий випадок). У цих умовах стимулювання навчальної активності студентів перестає бути справою лише професорсько-викладацького складу вузів, а перетворюється на загальнодержавну проблему. Окремо взятий ВНЗ, навіть такий визнаний, із сучасною матеріально-технічною базою і високим рівнем професорсько-викладацького складу, як УкрДАЗТ, цілком цю проблему вирішити не в змозі.

Однак це не означає, що необхідно усунути від цієї проблеми і очікувати її загальнодержавного вирішення. У рамках ВНЗ є певний набір важелів впливу на посилення активної навчальної праці студентів. Це як навчально-методичні – використання сучасних дидактичних прийомів підвищення зацікавленості студентів в освоєнні навчального матеріалу, урізноманітнення форм проведення занять, широке використання ігрових методів у навчальному процесі, збільшення навчального часу для вироблення практичних навичок роботи та інше, так і навчально-адміністративні фактори – нарахування стипендії, зарахування сесії за підсумками поточного навчання, надання відпусток тощо. У цілому зрозуміло, що питання не просто назріло, воно вже перезріло, тому потребує постійної і систематичної уваги всіх сторін, що задіяні в навчальному процесі.